

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Strasser Tibor ügyvéd által képviselt szám székhelyű felperesnek a dr. Bodnár Lászlóné ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szegedi Városi Bíróságon 3.G.40.277/2006. szám alatt indult, és a Csongrád Megyei Bíróság 1.Gf.40.138/2008/5. számú ítéletével befejezett perében a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperes részére 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 102.000 (Egyszáz-kettőezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperes 2004. november 6-án a „síkfólia natúr” megnevezésű termékből termékmintát juttatott el a felperesnek, aki azt kipróbálás után megfelelőnek találta. Az alperes 2004. november 10-én 1909,5 kg 450/65. LDPE „síkfólia natúr” terméket szállított a felperesnek. Az alperes 2004. november 24-én a felperes 2004. november 22-én érkezett megrendelésére 450/65. LDPE „síkfólia natúr” megnevezésű termékből 1840 kg megrendelt mennyiséget igazolt vissza. A felperes az alperes 2004/004361/Rt. számú 799.602 forintról kiállított számlájából 100.000 forintot egyenlített ki. Az alperes a felperesnek küldött tájékoztató levelében közölte, hogy a zsugorfólia mintázása során félreértés történt. „A mintát 65 mikronban gyártottuk le, és így is ment ki önökhöz a próbára. A belső mintakísérő nyomtatványunkon a dolgozónk hibásan tüntette fel a vastagságot 60 mikronban. Sajnos ez a nyomtatvány félreértést okozott, és a sikeres mintázást követően kiszállított négy raklap esetében nem azt kapták, mint amire számítottak. Megjegyzem, hogy a megrendelés visszaigazolásunkon feltüntettük a fólia valós méretét.” Ezt követően az alperes elnézést kért, és a „keletkezett

kárakkal kapcsolatban" kompenzációt javasolt, amit azonban a felperes nem fogadott el. Az alperes, mint hitelező kérelmére a felperes ellen a Fővárosi Bíróság előtt számon felszámolási eljárás indult, amelyet az eljáró bíróság a jelen per jogerős befejezéséig felfüggesztett.

A felperes keresetében 1.000.000 forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozva, hogy a szállítási szerződésből eredő kötelezettségét hibásan teljesítette, mivel a megrendelt 60 mikron vastagságú termék helyett 65 mikron vastagságú terméket szállított, és a fólia nem megfelelő minősége miatt a csomagok szétestek, a fólia elszakadt, az általa forgalmazott üdítőitalt nem tudta a megszokott csomagolási minőségben szállítani, a vevőktől reklamációk érkeztek, jelentős bevételtől esett el.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását arra hivatkozva kérte, hogy a felperes megrendelésében szereplő 65 mikron vastagságú fóliát szállított, kompenzációt a jó üzleti kapcsolat fenntartása érdekében azért ajánlott fel, mert a 65 mikron vastagságú fóliát 60 mikron méretet feltüntető termékkísérő okmánnyal látta el. Érvelése értelmében mind a megrendelés visszaigazolása, mind a szállítólevél, mind a számla tartalmazta a termék megnevezését, amit felperes átvett, és szavatossági igényt nem érvényesített. Viszontkeresetében 699.602 forint vételár és járulékai megfizetésére kérte kötelezni a felperest, aki a viszontkereset elutasítását kérte, azt azonbanösszezszerűség tekintetében nem vitatta.

A bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 699.602 forintot járulékaival együtt. A jogerős ítélet értelmében a felperes a kártérítési igényének sem a jogalapját, sem azösszezszerűségét nem bizonyította. A bíróság álláspontja szerint az alperesnek a felpereshez intézett levele nem tartozáselismerés, csupán a felperes által felvetett kifogásokra adott magyarázat, miszerint a megrendelés szerinti minőségben került sor a teljesítésre, és kizárólag a mintatermék kísérlapján történt adat elírás. A tényállás felderítésének hiányosságaival kapcsolatban a másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy azt éppen a felperes bírósági felhívásokat nem teljes körűen teljesítő perelhúzó magatartása, és ezzel kapcsolatos mulasztásai eredményezték, és az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Pp. 141. § (6) bekezdését alkalmazta. A másodfokú bíróság megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 59. § és 60. § (1) és (2) bekezdéseinek teljes alkalmazásával közölte a felperes perbehívási kérelmét a felperes ellenfelével, illetve a perbehívottal, így ebben a körben eljárási szabálysértés nem történt. A bíróság miután a felperes keresetét alaptalannak találta, a felperest marasztalta az alperes által leszállított -

által a az összepszerűség tekintetében nem vitatott - áru ellenérték és járuléka vonatkozásában.

A másodfokú bíróság kiemelte, hogy ebben a körben sem történt az elsőfokú bíróság részéről eljárási szabálysértés. A jogerős ítélet értelmében, miután az alperes a felperesi megrendelést 450/65. LPDE „natúr síkfólia” megjelöléssel igazolta vissza, ez a megrendelés visszaigazolás a Ptk. 213. § (2) bekezdésének megfelelően a felperes szerződési ajánlatától eltérő tartalmú alperesi elfogadásnak minősült, amelyet új ajánlatnak kellett tekinteni. Miután ezen új ajánlatra a felperes érdemi elfogadó nyilatkozatot nem tett, ugyanakkor az áru leszállítását követően sem emelt kifogást a termékkísérő lapon szereplő adatok, illetve az átadás-átvételi bizonylaton szereplő 65 mikron megjelölés ismeretében sem, a másodfokú bíróság megállapítása szerint a felek között 65 mikron vastagságú termékre jött létre a szerződés, amelyet az alperes szerződésszerűen teljesített.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását, és az alperes viszontkeresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 163. §-t, 164. §-t, 206. §-t, 221. §-t, 147. §-t, 157. § a) pontját, 130. § f) pontját, 58. §-t, 59. §-t, 60. §-t.

Érvelése értelmében a bíróság a tényállást nem a kellő pontossággal derítette fel. Szerinte iratellenesen állapította meg a bíróság, hogy az alperes a hibás teljesítését nem ismerte el. Arra hivatkozott, hogy az alperes a hibás teljesítését elismerte, és kompenzációt is felajánlott. Szerinte a keresetlevélben, a 2007. február 1-én, illetve a 2007. július 15-én kelt beadványában határozott tényelőadást terjesztett elő, ezért sérelmezte, hogy a bíróság arra hivatkozva mellőzte a szakértő kirendelését, hogy nem terjesztett elő határozott tényelőadást a kárigénye összepszerűsége tekintetében. Kifogásolta M. B. tanú meghallgatásának elmaradását. Szerinte a kár összegének bizonyítását követően lett volna a bíróság abban a helyzetben, hogy az alperes viszontkereseti kérelmével érdemben foglalkozzon, ezért a viszontkereseti kérelemben való döntés idő előtti, így a bíróságnak a viszontkeresetet el kellett volna utasítania. Arra is hivatkozott, hogy a perbehívott részére a perbehívás szabályszerű közlése nem történt meg, ezért szerinte lényeges eljárási szabálysértés is történt az elsőfokú eljárás során.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Alaptalanul sérelmezte a felperes a felülvizsgálati kérelmében M. B. tanú meghallgatásának elmaradását, illetve a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványának mellőzését.

A bíróság a felperes bizonyítási indítványának helyt adva M. B. több alkalommal megidézte, azonban ő a szabályszerű idézések ellenére nem jelent meg, ezért az ő meghallgatását jogszabálysértés nélkül mellőzte a bíróság.

A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a felperes a 2007. február 1-én kelt beadványában, illetve a 2007. június 15-én kelt ellenkérelmében nem terjesztett elő tényelőadást a kárigénye összesszerűsége tekintetében.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a tényállást a bíróság a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság nem háríthatja át a szakértőre a per eldöntéséhez szükséges tények és körülmények felderítésének feladatát, és nem engedheti át a szakértőnek a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó jogkörét (BH 1987.411.). A bíróságnak kell közölnie mindazokat az adatokat a szakértővel, amelyek a szakvélemény előterjesztéséhez szükségesek (BH 2006.161.).

A felperes részéről azonban - a bíróság többszöri, a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetése ellenére - nem került sor olyan bizonyítékok, illetve tényelőadások előterjesztésére, amelyek vizsgálatára a bíróság szakértőt rendelhetett volna ki. A felperes többször arra hivatkozott, hogy a kártérítési igénnyel kapcsolatban M. B. igazgató tud nyilatkozni, aki azonban a bíróság többszöri idézése ellenére sem jelent meg és nyilatkozatot sem tett. Miután a felperes - a jogkövetkezményekre történt többszöri figyelmeztetés ellenére - nem tárt a bíróság elé olyan tényeket, bizonyítékokat, és nem hivatkozott olyan konkrét körülményekre, amelyek megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amely szakértő kirendelését indokolja, a bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte szakértő kirendelését.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során

okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem bizonyította a kártérítési igényének jogalapját, illetve összegszerűségét.

Az alperes a felpereshez írt levelében arra hivatkozott, hogy a felperesnek megküldött mintát 65 mikronban gyártotta le, és „így is ment ki önökhöz a próbára”, és a megrendelés visszaigazolásán feltüntette a fólia valós méretét, amely a szállítólevél és a termék kísérlap szerint is 65 mikron volt. A bíróság mindezek alapján jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az alperes ebben a levelében a hibás teljesítését nem ismerte el, csupán azt jelezte, hogy a „belső mintakísérő nyomtatványunkon a dolgozónk hibásan tüntette fel a vastagságot 60 mikronban”. Az alperes így nem a megrendelés hibás teljesítését, csupán a dolgozója hibás adatfelvitelét ismerte el, és ezért ajánlott fel kompenzációt.

Önmagában azonban a hibás teljesítés a kötelezett kártérítési felelősségét nem alapozza meg. A bírói gyakorlat értelmében (BH 1994.608.) a jogosult a hibás teljesítésből eredő kárának megtérítését csak akkor követelheti, ha bizonyította a hibás teljesítés tényét, és az azzal okozati összefüggésben keletkezett kárát. Miután a felperes a kárát nem bizonyította, az ügy elbírálása szempontjából nincs döntő jelentősége az alperes felpereshez intézett nyilatkozata értékelésének.

A bírói gyakorlatnak megfelelően a viszontkereset az alperes keresete a vele szemben indított perben, amelynek a keresettől független önálló léte van. Miután az alperes viszontkeresete a felperes keresetével azonos jogviszonyból - a fóliaszállítására kötött szerződésből - eredt, az alperes a Pp. 147. § (1) bekezdése alapján jogszerűen terjesztette elő viszontkeresetét a felperessel szemben. Mivel az alperest megillető vételár a szerződés teljesítésének következtében esedékessé vált, alaptalanul hivatkozott a felperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a bíróság a Pp. 157. § a) pontjának, illetve a Pp. 130. § f) pontjának megsértésével hozta meg ítéletét.

A bíróság nem sértette meg a perbehívás szabályait sem.

Miután a felperes K. F. perbehívását írásban előterjesztette, a bíróság tértivevénnel igazoltan a perbehívást szabályszerűen kézbesítette K. F.-nek, és a perbehívást közölte az alperessel is.

Mivel K. F. a perbehívást nem fogadta el, a bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a felperes perbehívási kérelmével kapcsolatban további eljárási cselekmények foganatosítását.

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte a felperest az alperes javára felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése folytán a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2009. június 18.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Csánitzné Dr. Csiky Ilona s.k. bíró